אוצר מדרשים — מי הבן האמיתי

מעשה באשה אחת שהיתה מייסרת בתה זונה והיתה אומרת לה: "בתי, אם את עושה זנות אל תעשי כי אם בצנעה כדי שלא יכיר בך בעלך כדרך שעשיתי אני שעשרה בנים יש לי ואינם מאביך אלא אחד מהם."

שמע הבעל דברי האשה שהיתה מדברת עם בתה ושמר את הדבר בלבו, וציווה בשעת פטירתו שלא יתנו מן הנחלה כי אם לאחד, ולא אמר לאיזה מהן, כי לא היה יודע איזה מהן היה בנו.

לאחר שמת התגרו זה בזה כולם עשרה, זה אומר: שלי היא הנחלה, וזה אומר: שלי. באו לדין לפני רבי בנאה.

אמר להם: "עשו הדבר שאומר לכם, כי הדבר סתום ואין אדם יכול לדונו, ועתה לכו אצל קבר אביכם וחבטו עליו באבנים עד שיגלה לכם לאיזה מכם עלה בדעתו ליתן המתנה."

שמעו הדבר והלכו התשעה וחבטו את הקבר במקלות, ואותו האיש הזה שהיה בנו בודאי, אמר: "חלילה לי להכות על אבי, מוטב לי לאבד כל הירושה ולא אבזה את אבי."

כשראה ר' בנאה הדיין כך, נתן כל הירושה לזה.

בוא וראה איך נתקיים זה הפסוק 'ועין נואף שמרה נשף לאמר לא תשורני עין וסתר פנים ישים' (איוב, כד, טו). מי שיושב בסתר פנים ישים לדבר סוף שעתיד להתגלות.